

**ЮВІЛЕЙ
АЛЕКСАНДРОВОЇ ЕЛЕОНОРИ МИКОЛАЇВНИ**

Шостого лютого 2010 року Буковина відзначила ювілей одного з найдосвідченіших доцентів, визначного педагога, науковця, лікаря та організатора охорони здоров'я – Александрової Елеонори Миколаївни.

У 1952 році Елеонора Миколаївна вступила до Чернівецького медичного інституту. Студентські роки проходили бурхливо – вечори в "анатомці", театральна студія та акторські проби під проводом доцента О.Д.Юхимця, науковий гурток під керівництвом доцента М.П.Новікова, який залишив глибокий слід на все життя: лекції, від яких була справжня насолода, відмінні знання на практичних заняттях, які межували з бешкетництвом всіх студентів групи, що в решті-решт привело її до кабінету ректора М.Б.Маньковського і завершилося хвилюючим розформуванням групи. Потім сталася жахлива подія, яка глибоко сколихнула душу молодій дівчині – втрата рідного батька. Але життя тривало, тому згодом навчання і суспільна робота захоплювали її дедалі більше.

Настав ще один хвилюючий момент – розподіл на роботу. Ректор М.М.Ковальов запропонував педіатрію або терапію. Але перспектив-

ний доцент, а нині відомий вчений – академік АМН України Д.Д.Зербіно загітував Елеонору Миколаївну на кафедру патологічної анатомії. Згодом Д.Д.Зербіно, а також професори Н.М.Шінкерман і Г.О.Родіонов допомогли на все життя закохатися у складну і неосяжну науку "патологію". Серед перших її студентів були нині маститі вчені – В.Ф.Мислицький, В.С.Прокочук, Г.І.Ходоровський, О.І.Волошин.

Кандидатська дисертація "Внутрішньоорганна лімфатична система щитоподібних залоз непідвищеної ваги та зобнозмінених" писалася легко, бо наукова робота припала до душі. Проте захищатися (1964) було непросто – незадовго до захисту народилася донька. За період роботи на кафедрі доцентом Е.М.Александровою плідно розвивалися різні наукові напрямки: морфологічні дослідження зобнозмінених щитоподібних залоз на Буковині; патологія лімфатичної системи ендокринних органів у клініці та експерименті; морфологічні та статистичні аспекти перинатальної та акушерської патології; порівняльна патологічна анатомія ревматичних хвороб; морфологічні особливості туберкульозу, статистика захворюваності та

смертності від цієї недуги на Буковині. За результатами наукової роботи Е.М.Александрова опублікувала близько 100 наукових праць.

Довелося Елеонорі Миколаївні в різні часи керувати кафедрою, вирішувати складні завдання організації педагогічної роботи, Всеукраїнських наукових та навчально-методичних форумів. Плідною була суспільна діяльність Еленори Миколаївни у співпраці з професором В.М.Круцяком.

Були й реальні плани на докторську дисертацію, але трапилася нагода працювати за кордоном, то ж Елеонора Миколаївна скористалася нею і своїми очима побачила світ. У 1977-1980 рр. працювала доцентом кафедри патології Оранського університету в Алжирській народно-демократичній республіці, керувала науковою роботою алжирських лікарів. У 1984-1987 рр. виконувала роботу консультанта викладачів у В'єт'янському університеті (Лаоська народно-демократична республіка), а також була консультантом міністра охорони здоров'я Лаосу. Працюючи за кордоном, Е.М.Александрова видала французькою мовою Гід із загальної патології (Alexandrova E.N. Pathologie generale. Gige pra-

tique. – Ministere de l'enseignement superieur et de la recherche. Universite d'Oran, ORAN, 1980) та підручник з патології у двох томах (Alexandrova E.N. Anatomie Pathologique. T. I. Pathologie generale. – R.D.P. Lao. Ministere de la sante public Universite des sciences medicales / Vientiane, 1985; Alexandrova E.N. Anatomie Pathologique. Pathologie speciale. T. 2. Republique Democratique populaire Lao Ministere de la sante public Universite des sciences medicales Vientiane, 1986).

Були також мандри по світу, не пов'язані з професійною діяльністю. Це дозволило Елеонорі Миколаївні відвідати святі місця і музеї у Ватикані, Єрусалимі, Будапешті, Парижі, Ніцці, Нотр-Дамі, Болгарії, Суздалі, на Кіпрі, у Підмосков'ї, Чернігові, Києві, Тернополі, Одесі, ознайомитися зі святинями малого буддизму. Безсумнівно, це вплинуло на духовну енергію Е.М.Александрової. Її колеги та учні мають змогу набиратися від неї світлої і чистої сили, навчатися відчувати прекрасне і справжнє.

Ім'я доцента Е.М.Александрової по праву входить до великого славетного ряду видатних працівників Буковинського державного медичного університету.

Ігор ДАВИДЕНКО, професор.

*Редколегія часопису вітає Е.М.Александрову з ювілеєм!
Хай і далі дозголіттю навчають Вас Карпати,
а букова міць кріпить Ваше здоров'я!*